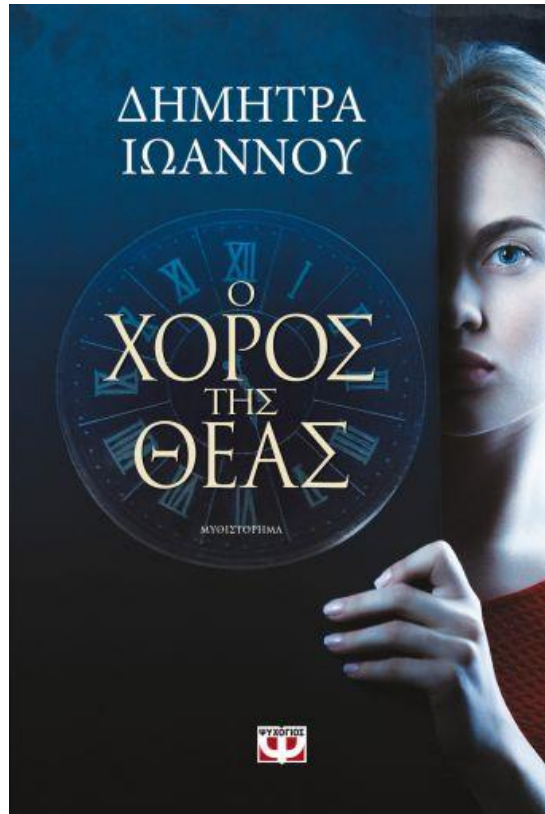

“Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΑΣ”, ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΜΑΣ ΣΥΝΑΡΠΆΖΕΙ!

@επιμέλεια/σχόλια Άννα Μουσογιάννη

Κάθε γυναίκα κρύβει μέσα της μια θεϊκή πνοή. Κάθε γυναίκα ντύνει με μαγεία τα βήματά της. Ποιος είναι αυτός που θα μείνει ασυγκίνητος στον Χορό της Θεάς;

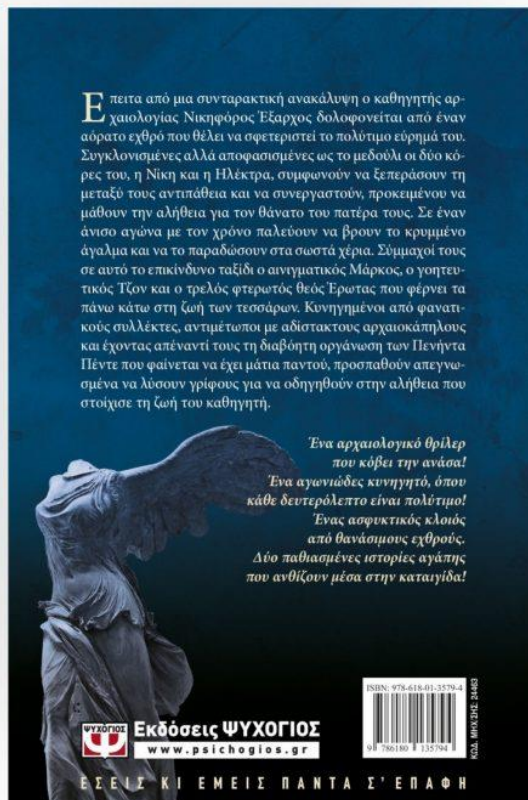
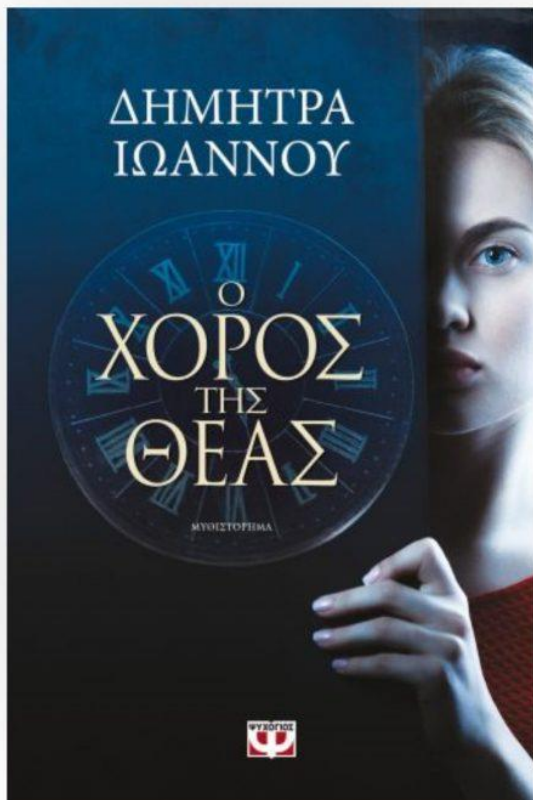
Η [“Νυχτερινή Αφροδίτη”](#) της [Δήμητρας Ιωάννου](#) από τις [Εκδόσεις Ψυχογιός](#) δίνει τη σκυτάλη σε ένα νέο δημιούργημα της συγγραφέως με τίτλο [“Ο Χορός της Θεάς”](#) του ίδιου εκδοτικού και η συγγραφέας καταφέρνει για μια ακόμα φορά να μας απογειώσει αναγνωστικά παρασέρνοντάς μας σε ένα χορό με τις έξι θεές του Ολύμπου οδηγώντας μας σε σκοτεινά μονοπάτια που μας κόβουν την ανάσα! Ένα αρχαιολογικό θρίλερ που σε προκαλεί να το διαβάσεις με ιλιγγιώδεις ρυθμούς μέχρι την τελευταία σελίδα.

Η Νίκη, ο Μάρκος, ο Τζον και η Ηλέκτρα! Τέσσερις νέοι άνθρωποι, διαφορετικοί μεταξύ τους, συναντιούνται σε ένα σημαντικό σταυροδρόμι της ζωής τους. Τέσσερις άνθρωποι αντιμέτωποι με το παρελθόν και το παρόν ίσως και το μέλλον τους...Σαν οι νέοι Ντ’ Αρτανιάν, Άθως, Πόρθος και Άραμις του Δουμά πιστοί στο « **όλοι για έναν και έναν για όλους**» ένωσαν τις δυνάμεις τους με έναν μόνο σκοπό :τη λύση του μυστηρίου, **την πραγμάτωση της επιθυμίας του Νικηφόρου**. Δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι αυτή η ένωση έγινε υπό το άγρυπνο βλέμμα του φτερωτού θεού Έρωτα περιμένοντας να στοχεύσει την καρδιά τους με τα βέλη του.

Η ιστορία ξεκινάει με το φόνο του Νικηφόρου Έξαρχου. Ο θάνατος του, φέρνει αντιμέτωπες τις δύο ετεροθαλείς αδελφές τη Νίκη και την Ηλέκτρα που μεγάλωσαν ποτισμένες με ζήλια και καχυποψία η μια για την άλλη. Ωστόσο, αρχικά αναγκάζονται **να συμμαχήσουν** προκειμένου να **εξιχνιάσουν τη**

δολοφονία του πατέρα τους αλλά και να λύσουν τους γρίφους που οδηγούν στο άγαλμα της *Νίκης του Περικλέους* ούτως ώστε να το παραδώσουν στα σωστά χέρια. Δίπλα τους, σε κάθε τους βήμα ο Μάρκος, ο αδελφικός φίλος της Νίκης και πιστός φίλος του Νικηφόρου και ο Τζον, καρδιακός φίλος της Ηλέκτρας!

Το σκοτάδι συναντάει το φως, το ψέμα την αλήθεια και όλα αυτά τυλιγμένα σε ένα στρώμα μυστηρίου. Ένα βιβλίο για δυνατούς λυτές, τίποτα δεν είναι όπως φαίνεται: *όπως πάνω έτσι και κάτω...* μια φράση που θα συναντήσουμε πολλές φορές μέσα στο βιβλίο. Η Δήμητρα Ιωάννου, ανατρεπτική σε κάθε βιβλίο της μέχρι το τέλος, μας βάζει γι ακόμα μια φορά στο τρυπάκι να τους υποπτευόμαστε όλους. **Εξάλλου όλοι είναι αθώοι μέχρι να αποδειχθεί η ενοχή τους**, έτσι όλοι είναι εν δυνάμει εχθροί! Ποιους τελικά μπορούν να εμπιστευτούν η Νίκη και η Ηλέκτρα; Ποιός είναι ο Σκορπιός και ποιός ο Θησέας; Μέχρι που μπορούν να φτάσουν άραγε προκειμένου να πετύχουν αυτό που θέλουν; Η συγγραφέας σκηνοθετεί ένα αρχαιολογικό θρίλερ που διαβάζουμε μέχρι το τέλος με κομμένη την ανάσα. Μας ταξιδεύει σε υπόγειες στοές, σε ναούς, σε μύθους και ιστορίες από την αρχαία Ελλάδα. Σαν ένας σύγχρονος Φειδίας ενώνει διαφορετικά υλικά μεταξύ τους και σμιλεύει τους ήρωες της με ευλάβεια προσέχοντας κάθε λεπτομέρεια ενώ καταφέρνει και αναμιγνύει διαφορετικά στοιχεία σε ένα ενιαίο συμπαγές και άρτια πυκνογραμμένο κείμενο. **Κάνοντας αποδόμηση σε ό,τι περιττό, με λόγο που ρέει, η συγγραφέας στοχεύει στην ουσία της ιστορίας χωρίς να αφήνει κενά στην αφήγηση** εκτός από κάποια που έντεχνα δημιουργεί ούτως ώστε να μας εξιτάρει πιο πολύ και να ψάξουμε την απάντηση αργότερα.

Παράλληλα με τη δράση, το μυστήριο, την αγωνία και το αδυσώπητο κυνήγι των γρίφων “Ο Χορός της Θεάς” είναι ένα ψυχογράφημα των ανθρωπίνων σχέσεων. Μας μιλάει για το φόβο της δέσμευσης. Τη χειραγώγηση μέσα σε μια τοξική σχέση. Τις αόρατες αλυσίδες που παγιδεύουν τις ανθρώπινες ψυχές από την παιδική ηλικία και που είναι δύσκολο κάποιος να τις αντιληφθεί και να απαλλαγεί από αυτές. Την αγάπη και το σεβασμό στον εαυτό μας. Την αξία της εμπιστοσύνης : **“Η εμπιστοσύνη δεν είναι λευκή επιταγή, δε χαρίζεται, παρά μόνο χτίζεται σιγά σιγά με υπομονή και επιμονή”**...Ενώ ο έρωτας μπορεί να έλθει απρόσμενα και απροειδοποίητα. Μια πιο διερευνητική ματιά χρειάζεται μόνο! Για τη συγγραφέα οι πράξεις είναι αυτές που μιλούν και όχι οι θεωρίες. Στη ζωή **τα ετερόνυμα συγκρούονται και τα ομώνυμα αφανίζονται** από τη ρουτίνα της καθημερινότητας. Πόση άραγε ωριμότητα και ενδοσκόπηση χρειάζεται ούτως ώστε να το αντιληφθεί κάποιος αυτό; Ίσως τελικά είναι **οι διαφορές που βρίσκονται ανάμεσα στις ομοιότητες που θα κουμπώσουν και θα ενώσουν δύο ολοκληρωμένες προσωπικότητες :** *“...οι άνθρωποι δε χρειάζεται να είναι ίδιοι . Πρέπει απλώς να συμπληρώνουν ο ένας τον άλλο!”* Επιπλέον στο βιβλίο αυτό βλέπουμε πόσο μπορεί να δηλητηριαστεί μια ψυχή από το συνεχή βομβαρδισμό αρνητικών χαρακτηρισμών, πλύση εγκεφάλου και της ανθρώπινης ψυχής! Η Ευθυμία, η μητέρα της Νίκης, όπως ο Ιάγος τον Οθέλλο στο γνωστό σαιξπηρικό έργο, δηλητηρίαζε αργά και σταθερά τη σκέψη της Νίκης για τις *Ακατανόμαστες* όπως συνήθιζε να λέει. **Το αντίδοτο όμως στο δηλητήριο είναι η αγάπη που οδηγεί στην αποδοχή.**

Η συγγραφέας, μέσα σε άλλα θίγει και **τον πλασματικό κόσμο των social media, των followers και των influencers,** σημεία των καιρών. Πόσο εύκολο είναι κάποιος να χάσει την ταυτότητα του μέσα σε έναν κυκεώνα διαστρεβλωμένων εικόνων της πραγματικότητας; **Ό,τι λάμπει δεν είναι χρυσός** και η Ηλέκτρα το κατάλαβε αυτό πολύ καλά σε μια συνάντηση σε ένα event που είχε με γνωστό οίκο που αναζητούσε φρέσκα πρόσωπα να προωθήσουν τα προϊόντα του. **“Μια πλαστική ψυχή δε χαίρεται. Δε λυπάται. Δεν πονα. Δεν αναπνέει. Μια πλαστική ψυχή είναι ήδη νεκρή”**

Η πένα της Δήμητρας Ιωάννου είναι αιχμηρή και κόβει σα λεπίδι με τις αλήθειες που έντεχνα τοποθετεί μέσα στη ροή της ιστορίας. Το βιβλίο ετούτο είναι ένα δυνατό κοκτέιλ αισθήσεων και παραισθήσεων, αγωνίας και έντασης, πάθους και μίσους, μυστηρίου και αλήθειας, γνώσεων και φαντασίας. Όλα σε σωστές δόσεις με απώτερο σκοπό να αναστατώσει το μυαλό και τη φαντασία του αναγνώστη κάτι που επιτυγχάνει.

Από τις πρώτες σελίδες μέχρι το τέλος, η συγγραφέας καταφέρνει να κρατήσει τον αναγνώστη σε εγρήγορση. Κάθε κεφάλαιο είναι ένα μικρό αυτοτελές επεισόδιο που βάζει το λιθαράκι του σε όλο το μυθιστορηματικό οικοδόμημα ενώ στην αρχή των κεφαλαίων που αναφέρονται στην θεά προς αναζήτηση υπάρχει και ο αντίστοιχος **Ομηρικός Ύμνος όπου προσδίδει μια λυρικήτητα** στην αφήγηση.

Δυνατό ανάγνωσμα γεμάτο συγκινήσεις που εσκεμμένα αποπλανούν τον αναγνώστη. Η Δήμητρα Ιωάννου μας “πετάει την πένα” και ποιός μπορεί να αντισταθεί σε μια τέτοια πρόκληση... Μέσα σε αυτόν τον υπέροχα αφηγηματικό λαβύρινθο το τίμημα έχει πάρει τη μορφή του μινώταυρου και ο Νικηφόρος Έξαρχος συνειδητά ή όχι το πλήρωσε αυτό...και τότε άρχισε να ξετυλίγεται “ο μίτος της Αριάδνης”!

Καλή σας ανάγνωση!